

L'IVAM recupera les «cases-cel·la» de l'artista israelià Absalon i planteja un debat sobre els espais habitables

L'exposició, coproduïda amb el CAPC Musée d'art contemporain de Bordeaux, reuneix dibuixos, maquetes, vídeos i escultures

La directora de l'IVAM, Nuria Enguita; els comissaris, Guillaume Désanges i François Piron; i la directora del CAPC musée d'art contemporain de Bordeaux, Sandra Patron, han presentat als mitjans l'exposició **ABSALON, ABSALON**. La mostra, oberta al públic a partir del 25 de març, proposa un recorregut per l'obra de l'artista israelià Eshel Meir, conegut com Absalon (Israel, 1964 - França, 1993), a través d'una selecció de dibuixos, maquetes, escultures, plans, prototips i vídeos.

L'exposició relaciona aquestes obres d'Absalon amb les peces artístiques de set creadors internacionals amb les quals dialoga formal o conceptualment. Aquests/as són **Marie-Ange Guilleminot —companya de l'artista a partir de 1990—, Robert Gober, Mona Hatoum, el coreògraf i ballarí Alain Bouffard, Laura Lamiel, Myriam Mihindou o Dora García.**

«Eshel Meir, conegut com Absalon, va desenvolupar un important corpus d'obra centrat en la idea de l'habitar, entès ací com la relació entre un cos i un espai, i el va realitzar en un període molt curt de temps, fins a la seua mort prematura en 1993 amb tot just 28 anys», ha destacat la directora de l'IVAM, Nuria Enguita, sobre l'artista el llegat del qual «hui és molt influent, no sols per a l'art contemporani, sinó també per a l'arquitectura i el disseny».

L'exposició en l'IVAM reuneix algunes de les seues famoses *Cèl·lules*, que va començar a realitzar en 1992. Es tracta d'habitatges individuals dissenyats a la mesura de la seua alçada corporal, que ell va cridar *cellules* (*cel·les*, però també *cèl·lules*) i que estaven equipades per a atendre les necessitats vitals bàsiques: dormir, menjar i endreçar-se.

El IVAM recupera las «casas-celda» del artista israelí Absalon y plantea un debate sobre los espacios habitables

La exposición, coproducida con el CAPC Musée d'art contemporain de Bordeaux, reúne dibujos, maquetas, vídeos y esculturas

La directora del IVAM, Nuria Enguita; los comisarios, Guillaume Désanges y François Piron; y la directora del CAPC musée d'art contemporain de Bordeaux, Sandra Patron, han presentado a los medios la exposición **ABSALON, ABSALON**. La muestra, abierta al público a partir del 25 de marzo, propone un recorrido por la obra del artista israelí Eshel Meir, conocido como Absalon (Israel, 1964 - Francia, 1993), a través de una selección de dibujos, maquetas, esculturas, planos, prototipos y vídeos.

La exposición relaciona estas obras de Absalon con las piezas artísticas de siete creadores internacionales con las que dialoga formal o conceptualmente. Estos/as son **Marie-Ange Guilleminot —compañera del artista a partir de 1990—, Robert Gober, Mona Hatoum, el coreógrafo y bailarín Alain Bouffard, Laura Lamiel, Myriam Mihindou o Dora García.**

«Eshel Meir, conocido como Absalon, desarrolló un importante corpus de obra centrado en la idea del habitar, entendido aquí como la relación entre un cuerpo y un espacio, y lo realizó en un periodo muy corto de tiempo, hasta su muerte prematura en 1993 con apenas 28 años», ha destacado la directora del IVAM, Nuria Enguita, sobre el artista cuyo legado «es hoy muy influyente, no solo para el arte contemporáneo, sino también para la arquitectura y el diseño».

La exposición en el IVAM reúne algunas de sus famosas *Células*, que empezó a realizar en 1992. Se trata de viviendas individuales diseñadas a la medida de su estatura corporal, que él llamó *cellules* (*celdas*, pero también *células*) y que estaban equipadas para atender las necesidades vitales básicas: dormir, comer y asearse.

Departament de
Comunicació i Xarxes Socials

comunicación@ivam.es

Nota de premsa

14-12-2020

Departament de
Comunicació i Xarxes Socials

comunicación@ivam.es

«Els treballs de Absalon, sota l'aparent minimalisme superficial de les seues peces, plantegen interessants reflexions sobre el valor de la privacitat, en una societat en la qual l'individu és cada vegada més vulnerable, o sobre l'emancipació del cos físic en relació amb el cos social. La seua proposta era política i emancipadora, encara que més de resistència que d'insurrecció», ha subratllat Núria Enguita.

La mostra està coproduïda entre l'IVAM i el CAPC musée d'art contemporain de Bordeaux — on s'exhibirà després del seu pas per València — i presa el seu títol d'una cita bíblica que parla d'Absalon, un fill del rei David que es va rebel·lar contra el seu pare.

La *Cèl·lula núm. 1*, amb una superfície de 9'24 m², dona la benvinguda al visitant. Conté una cuina, un llit i un lavabo, a mig camí entre un retir monacal i un refugi antiaeri. El color blanc de la construcció i l'estretor de l'espai que genera no permet distraccions que desvien l'atenció del cos. Tot part de formes primàries, com el cercle, el quadrat o el rectangle. Són formes que Absalon buida per a reelaborar el seu interior des d'una perspectiva crítica. Una vegada buidats, l'artista reintrodueix noves formes igualment bàsiques, però que aporten un ric contingut conceptual.

El co-comissari François Piron ha subratllat que «les *cel·les* no són utòpiques. Absalon planejava instal·lar-les a París, Zurich, Nova York, Tòquio, Frankfurt i Tel Aviv per a viure en elles per períodes de tres a sis mesos, encara que la seua mort prematura va frustrar aquesta part del projecte». Per a construir-les es va inspirar a les ciutats on anaven a mostrar-se. En aquest sentit, la *Cèl·lula núm. 3*, que representa Nova York, ens remet a una màquina, potenciant la visió d'una ciutat en fervent ebullició. La casa planejada per a Frankfurt, la *Cèl·lula núm. 5*, és una habitació cilíndrica de dues plantes amb forma d'una torre-búnquer, segons la concepció que l'artista tenia d'Alemanya.

«Les cases estan fetes a la mesura d'Absalon. Aquesta forma d'individualisme té a veure amb la soledat i amb l'individualisme, però també és un gest polèmic contra la societat, és un projecte que proposa altres lleis, altres formes de vida», matisa el co-comissari Guillaume Désanges. «En l'obra d'Absalon hi ha una crítica contra el consumisme i contra la forma de vida que ens imposa el capitalisme».

«Los trabajos de Absalon, bajo el aparente minimalismo superficial de sus piezas, plantean interesantes reflexiones sobre el valor de la privacidad, en una sociedad en la que el individuo es cada vez más vulnerable, o sobre la emancipación del cuerpo físico en relación con el cuerpo social. Su propuesta era política y emancipadora, aunque más de resistencia que de insurrección», ha subrayado Nuria Enguita.

La muestra está coproducida entre el IVAM y el CAPC musée d'art contemporain de Bordeaux — adonde se exhibirá tras su paso por València — y toma su título de una cita bíblica que habla de Absalon, un hijo del rey David que se rebeló contra su padre.

La *Célula n.º 1*, con una superficie de 9'24 m², da la bienvenida al visitante. Contiene una cocina, una cama y un aseo, a medio camino entre un retiro monacal y un refugio antiaéreo. El color blanco de la construcción y la estrechez del espacio que genera no permite distracciones que desvíen la atención del cuerpo. Todo parte de formas primarias, como el círculo, el cuadrado o el rectángulo. Son formas que Absalon vacía para reelaborar su interior desde una perspectiva crítica. Una vez vaciados, el artista reintroduce nuevas formas igualmente básicas, pero que aportan un rico contenido conceptual.

El co-comisario François Piron ha subrayado que «las *celdas* no son utópicas. Absalon planeaba instalarlas en París, Zurich, New York, Tokyo, Frankfurt y Tel Aviv para vivir en ellas por periodos de tres a seis meses, aunque su muerte prematura frustró esta parte del proyecto». Para construirlas se inspiró en las ciudades donde iban a mostrarse. En este sentido, la *Célula n.º 3*, que representa Nueva York, nos remite a una máquina, potenciando la visión de una ciudad en ferviente ebullición. La casa planeada para Frankfurt, la *Célula n.º 5*, es una habitación cilíndrica de dos plantas con forma de una torre-bunker, según la concepción que el artista tenía de Alemania.

«Las casas están hechas a la medida de Absalon. Esta forma de individualismo tiene que ver con la soledad y con el individualismo, pero también es un gesto polémico contra la sociedad, es un proyecto que propone otras leyes, otras formas de vida», matiza el co-comisario Guillaume Désanges. «En la obra de Absalon hay una crítica contra el consumismo y contra la forma de vida que nos impone el capitalismo».

IVAM

Colabora

Capc
Musée d'art contemporain
de Bordeaux

Nota de premsa

14-12-2020

A través de dibuixos i retallades de publicacions intervingudes, l'exposició descobreix el procés de treball d'aquestes produccions i el treball d'abstracció que comporten. La mostra també inclou els vídeos *Bataille* (Batalla) o *Solutions* (Solucions), en els quals el propi Absalon interactua amb l'espai. Les maquetes de les sis cèl·lules, dibuixos, alguns dels primers treballs que Absalon va realitzar, com l'escultura *Sisyphé* (Sísif), o l'enregistrament d'una performance en la qual l'artista crida fins a l'extenuació, completen l'exposició que s'exhibeix fins al 23 de maig en l'IVAM.

«Reconsiderar l'obra d'Absalon quasi trenta anys després de la seua mort implica reflexionar sobre la seua singularitat, però també sobre la seua proximitat a una generació d'artistes que van sorgir a partir dels anys noranta, que reflexionen al seu torn sobre el cos i l'arquitectura», ha matissat Núria Enguita.

«Aquests artistes plantegen nocions de vulnerabilitat, però també de voluntat, d'esforç i de coacció, i són fonamentals per a comprendre una forma de revolta contra els condicionaments, així com plantegen la necessitat de reconstruir pràctiques i espais que són alhora mentals i físics. És el cas de Mona Hatoum, per exemple, que planteja aquestes qüestions des d'una perspectiva decolonial i antirracista, i que trau a la llum els mecanismes deterministes d'opressió. O les obres de Laura Lamiel i Myriam Mihindou que, igual que Absalon, estan construïdes entorn d'un vocabulari d'objectes en funció de rituals personals i són portadores d'un gran poder simbòlic. La noció de blancor en aquestes artistes adquireix una funció espiritual, associant l'espai concret a l'espai mental», ha conclòs la directora.

A través de dibujos y recortes de publicaciones intervenidas, la exposición descubre el proceso de trabajo de estas producciones y el trabajo de abstracción que conllevan. La muestra también incluye los vídeos *Bataille* (Batalla) o *Solutions* (Soluciones), en los que el propio Absalon interactúa con el espacio. Las maquetas de las seis células, dibujos, algunos de los primeros trabajos que Absalon realizó, como la escultura *Sisyphé* (Sísifo), o la grabación de una performance en la que el artista grita hasta la extenuación, completan la exposición que se exhibe hasta el 23 de mayo en el IVAM.

«Reconsiderar la obra de Absalon casi treinta años después de su muerte implica reflexionar sobre su singularidad, pero también sobre su proximidad a una generación de artistas que surgieron a partir de los años noventa, que reflexionan a su vez sobre el cuerpo y la arquitectura», ha matizado Nuria Enguita.

«Esos artistas plantean nociones de vulnerabilidad, pero también de voluntad, de esfuerzo y de coacción, y son fundamentales para comprender una forma de revuelta contra los condicionamientos, así como plantean la necesidad de reconstruir prácticas y espacios que son a la vez mentales y físicos. Es el caso de Mona Hatoum, por ejemplo, que plantea estas cuestiones desde una perspectiva decolonial y antirracista, y que saca a la luz los mecanismos deterministas de opresión. O las obras de Laura Lamiel y Myriam Mihindou que, al igual que Absalon, están construidas en torno a un vocabulario de objetos en función de rituales personales y son portadoras de un gran poder simbólico. La noción de blancura en estas artistas adquiere una función espiritual, asociando el espacio concreto al espacio mental», ha concluido la directora.

Departament de
Comunicació i Xarxes Socials

comunicación@ivam.es

IVAM

Colabora

Capc
Musée d'art contemporain
de Bordeaux